

“Η Λευκὴν ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τίς ἡτο ἑκεῖνος, εἰς δὲν ὅφειλε τὴν μόνην παραμυθητικὴν ἐντύπωσιν, ἢν ἡσθάνθη κατὰ τὴν ἀνικρᾶν ἑκείνην πρωταν.

— Τίς εἶναι ὁ κύριος οὗτος; ἡρώτησε τὸν θεῖον τῆς μετὰ παλλούσης καρδίας, ωσεὶ ἡ ἀπλὴ αὔτη ἐρώτησις ἡδύνατο νὰ ἐκληφθῇ ἀπὸ σκοποῦ γιγνομένη.

— ‘Ο Πέτρος Σεβεράκ, ἀπεκρίνατο ὁ κόμης, ὑπασπιστής μου.

— Πέτρος Σεβεράκ, ἐπανέλαβε καθ' εαυτὴν ἡ νεῖνις.

Καὶ τ' ὄνομα τοῦτο, ὅπερ τὸ πρῶτον ἤκουεν, ἔχαράχθη βαθέως ἐν τῇ μνήμῃ της.

Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μοναστήριον.

ΣΤ'

“Ἐν τινὶ ωραίῳ μεγάρῳ τῆς ὁδοῦ Fortune, μικρῷ μὲν καὶ ὑψηλῷ, πλὴν περιπτῶς διὰ καλλιτεχνημάτων κεκαλλωπισμένῳ, ἐνεκατέστη ἡ μίς Σάρρα “Οδοννορ.

‘Ο κόμης δὲν ἐπεθύμει ὅπως ἡ νέα κυρία κατοικήσῃ ἐν τινὶ τῶν κοινῶν ἑκείνων ἐπιπλωμένων οἰκημάτων τῆς ὁδοῦ Raix, ως εἰθίζει νὰ πράττῃ, διαμένουσα ἐκ τῶν περιοδιῶν της, βραχὺν τινα χρόνον ἐν Παρισίοις.

Τὸ κομψότατον μέγαρον τῆς ὁδοῦ Fortune ἐπωλεῖτο ὑπὸ τίνος Δὸν Ζουἀν σπαταλήσαντος πᾶσαν τὴν περιουσίαν του ἐν ταῖς μεθ' ἐταιρῶν καὶ ἀσώτων ὄργιοις καὶ ἀναστροφαῖς.

‘Ο κόμης ἐδράξατο λοιπὸν τῆς καταλλήλου εὐκαιρίας, ἡγόρασεν οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιπλα καὶ τοὺς ἄντες μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτοῖς, ὅπου ἡ μίς “Οδοννορ ἔμελλε νὰ κατοικήσῃ διὰ τρεῖς μόνον ἑδομάδας, μεθ' ὅτα ἐνψκίαζεν ἡ θά ἐπώλει αὐτὸν.

‘Αρ’ ὅτου ἐπανεῖδε τὴν Σάρραν, ὁ κόμης ἐπανέπεσεν ὑπὸ ζυγόν.

Τὰ ταράξαντα ἐπὶ τίνας στιγμάς, κούφα βουλήματα ὅτε εὑρε τὴν Λευκὴν μόνην καὶ ἐλευθέραν παντὸς δεσμοῦ συνέχοντος αὐτὴν μακρὰν αὐτοῦ, ἡ λύπη, ἢν εἶχεν αἰσθανθῆ σκεπτόμενος ὅτι ἐνδεχόμενον νὰ εὑρισκεν ἐν αὐτῇ τὸ ζωγονοῦν ἑκεῖνο φίλτρον, οὐτεινος τὸ γῆρας του ἐδεῖτο μεγάλως, δὲν διήρκεσαν. Ἐν τῆς Σάρρας βλέμμα διεσκέδασε τὰς μερίμνας ταύτας, ως ἡλικὴ ἀκτὶς διασκεδάζει τὰ πρωΐαν νέφη, τὰ τὸ κυανοῦν τοῦ θερινοῦ οὐρανοῦ ἐπισκοτίζοντα.

“Ἀλλως τε ὁ κόμης εἶχεν αἴφνης κυριευθῆ ὑπὸ τῆς ποικιλίας τῶν περιπετειῶν τοῦ ἐνεργητικοῦ, καὶ θορυβώδους βίου, δὲν ἡ ωραία Ἀγγλία ἦγεν ἀπὸ τῆς πρωτῆς ἡμέρας.

“Ἐν τισιν ὥραις, ἡ εἰς Παρισίους ἀφίξις αὐτῆς ἐγένετο γνωστή! Μετὰ βραχὺν δὲ χρόνον κρότοι πολυτελῶν ὄχημάτων, ὑπὸ ἀλαζόνων ἴππων ἐλκομένων, ἡκούντο πρὸ τοῦ μεγάρου ἐκπνέοντες, καὶ ἐν αὐτῷ δὲ θροῦς τις ὀλοσηρικῶν ἐσθῆτων, καὶ τονθορυσμὸς ζωηρῶν διαλέξεων καὶ κλαγγῆς ἀγγείων καὶ ἀργυρῶν σκευῶν διὰ τὸ

τέον τῶν πέντε ώρῶν. Αἱ τοιαῦται ἐπισκέψεις ἐπανελαμβάνοντο συνεχῶς.

“Απαστα ἡ Ἀγγλικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ ἀποικία ἐτίμα αὐτὴν διὰ τῆς ἐπισκέψεως της.

Αἱ νέαι μίς ἔτρεχον δίδουσαι ἵσχυρὰ shake hands, καὶ ἀφήνουσαι ἐκφωνήσεις χαρᾶς, ὁζείας ως πραγμάτων φιττακοῦ.

“Ω! ἀγαπητή! ψυχή μου!

Εἶναι λοιπὸν ἀληθές! Καὶ τί εὐτυχία!

Καὶ πῶς ἀπεφασίσατε;

“Τμεῖς ἡ τόσον ἐλευθέρα καὶ εὐδαίμων!

Καὶ νέοι ἀσπασμοὶ ἡχηρότατοι ἡκούοντο καὶ περιπτύξεις, αἰφνήδιοι ἔξιππαζον τὴν γραίαν Στέβαρτ, ἔγκαταλιμπάνουσαν τὸ φλοιοῦδες πρόσωπόν της εἰς τὰ ρόδινα ράμφη τῶν ὑψηλολέπτων καὶ ὀλιγοκόμων Ἀγγλίδων.

‘Ο κόμης ἤρχετο μόνον τὴν ἐσπέραν, περὶ τὴν ἐννάτην, πάντοτε ἡγουμένου πρὸ αὐτοῦ ὑπερμεγέθους τίνος λευκῆς ἀνθοδέσμης, καί, μετὰ τῆς φιλοκάλου ἑκείνης ἰδίας αὐτοῦ χάριτος, ἡκροάτο τῆς μίς Σάρρας ἀφηγουμένης τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν συμβαίνοντα.

“Οτι δὲρδος Clifton ὁ ἥμως τοῦ κατὰ τῶν Ashanties πολέμου ἦλθεν εἰς ἐπισκέψιν της, δὲν παρεκάλεσε νὰ τῇ χρησιμεύσῃ ως μάρτυς, ὅτι ἡ κυρία Smordeu πλουσιωτάτη Ἀμερικανίς τῇ ἐπεμψε βαρύτιμον ἐκ πορσελάνης δῶρον, εὐχομένη αὐτῇ πᾶσαν εὐτυχίαν, ὅτι πλείστοι ἄλλοι συμπατριώται της τῇ ἐπεμψαν διάφορα τοιαῦτα.

Καὶ περιχαρής, ως παιδίον, ἐδείκνυε τῷ κόμητι ταῦτα, καθὼς καὶ τὰ ἴματα καὶ ἐπιθῆτας, ἃς αὔτη ἡγόρασε διὰ τὴν ἀγαθήν σύντροφον μέχρι τοῦδε τοῦ βίου τῆς Στέβαρτ, ἡτίς ἔμελλε ν' ἀνακτήσηται τὴν ἐλευθερίαν της καὶ ἀναπαυθῆ ὀλίγον, καθότι ἐκ τοῦ πολλοῦ καμάτου τῶν περιοδιῶν, εἰς ὃς ὑπέβαλεν αὐτὴν ἐκάπτοτε, εἶχεν ἀνάγκην αὐτῆς, κτλ.

“Ἀλλως τε ἡ θέσις τῆς Στέβαρτ ἡτο ἡ σφαλισμένη ὑπὸ τῆς μίς “Οδοννορ μετὰ μεγάλης γενναιότητος, καὶ τοῦ λοιποῦ ἡ κυρία αὔτη ἡδύνατο, ἀν ἡθειε ν' ἀποχωρίσθη αὐτῆς, νὰ ἀπολάγῃ ζωῆς ἀνέτου, πλήρους ἀσφαλείας καὶ ἀνεξαρτησίας.

— Διατί τόση γενναιότης, ἔλεγεν αὕτη, πρὸς τὶ τόση πλουσία ἀμοιβή, ἀπέναντι τόσῳ ἀσημάντου καθήκοντος διὰ τὴν ἐπεπλήρων!

Καὶ τότε κρουνοὶ δακρύων ἔρρεον ἐκ τῶν ὄφθαλμῶν τῆς ἀπομονωμένη τόσον ἡχηρῶς, ὥστε ἀντήχει ἡ αἴθουσα ἐκ τῶν δονήσεων.

“Ὕπὸ ἀκρας κατεχόμενος περιεργείας ἔξιστων ἡκουσε παρὰ τοῦ κόμητος λέγοντος περὶ τῆς νέας Ἀγγλίδος, ὁ Μερλὼ ἀπεφάσισε νὰ ἐλθῃ εἰς τὸ μέγαρον τῆς ὁδοῦ Fortune.

Εἶχε σχηματίσῃ ἐν ἐκυρῷ ἐκ προτέρων, ὑπὸ τε τὴν φυσικὴν καὶ τὴν ἡτοικὴν ἐποψιν, εἰκόνα τῆς Σάρρας, ἢν δὲν ἐπεθύμει νὰ ἔχειται.

[“Ἐπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΟΝ

xx. Παναγιώτ. Ἀθανασιάδην, Γεώργ. Παμπούκην καὶ Λεωνίδαν Ἀποστολίδην. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστούμεν. — x. Νικ. Πετανίτην. Βιόλια ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — x. Ρωξάνην Μήταλα, Μαρίαν Λύδην καὶ Δ. Κολποδίνον. Διεύθυνσεις ὑμῶν διαθέθησαν. — xx. Δ. Φ. Κούρτσουλαν καὶ Περικλήν Σ. Μιχαηλίδην. Ἀπεστάλησαν. — x. Π. Σταυριανίδην. Συνεμφοράθημεν πρὸς τὴν ἐπιστολὴν σας. — x. Ε. Ραζλάτον. Περιμένουμεν τὸν ἔξ. Οδηγοῦσού ἀναχωροῦντα κ. Ρ. Πιστεύουμεν ὅτι δὲν θα βραδύνη.

Οἱ ἀπευθύνοντες αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς φύλλων τῆς καθημερινῆς ἐκδόσεως τοῦ λαϊκοῦ μυθιστορήματος :

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

παρακαλοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν αὐτὰς εὐαγγελίας, διότι πολλαὶ τούτων παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναγώστου τῆς ὑπογραφῆς. Γνωστοποιεῖται δ’ αὐτοῖς ὅτι, οἱ ἀποστέλλοντες δραχμὰς 6, αὐτίτιμον 120 φύλλων, λαμβάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τὸ ἔξ 600 σελίδων ωραιότατον μυθιστόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ρισβούργου :

ΤΑ ΔΥΟ ΛΙΚΝΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Τὰ ωραίτερα τραγουδάκια ἀπ' δλα, ἀπ' δσα, τραγουδοῦν τὸ δρόμο, μόνον εἰς τὴν ὄγκωδην καὶ καλλιτεχνικωτάτην συλλογὴν τοῦ φίλου κ. Τσακασιάνου, εἰμπορεῖ νὰ τὰ εὑρη κανεῖς. Καὶ μάλιστα ἐκεῖνο τὸ γιγάντιο, τὸ περιπαθές, τὸ τραγουδάκι τῆς ἐποχῆς, ποῦ σπου νὰ κάμης, νύκτα καὶ ἡμέρα, ἀντηχεῖ ἀρμονικώτατο τό :

“Ἄχ! πδες μπορεῖς καὶ ἀλλάζεις τὴν καρδάσσον; μάθε κι' ἐμέρα γι' ἀλλή νὰ πορῶ.

Τὸ βιδλιοπωλεῖον τῆς «Κορίννης» διὰ νὰ τὰ καταστήσῃ ἀκόμη δημοτικώτερα τὰ Ποιήματα τοῦ κ. Τσακασιάνου, καὶ νὰ εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἐκεῖνος. τοῦ δποίου δὲν περισσεύσουν χρήματα δι' ἀγορὰν βιβλίων, ὑπεδίσασε τὴν τιμὴν των, ἀπὸ δραχ. 4 εἰς δραχ. 1,50 μόνον.

Τὰ ἔξης βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιδλιοπωλεῖῳ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἑβραικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύσουμεν εἰς πάντα ὅποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

Τὸ Φρούριον Σωμὸν δρ. 270 — ‘Η διδασκαλίσσα μυθιστορία Εὐγενείου Συν δραχ. 3,20 — Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἡτοί Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ — Μερβίλλ μυθιστορία Maximilien Perrin (ἀδόκλητον τὸ ἔργον) δραχμὰς 3,70 — ‘Ο Αγνωστος τῆς Βελλεζίης, μυθιστορία Π. Ζακὸν δρ. 2,70 — Ο Πιπότης Μάτος, μυθιστορία Ponson de Terrail δρ. 2,70. — ‘Η Αδελφοῦλα, μυθιστορία E. Μαλώ (τόμοι 2) δρ. 2,80 — Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεζάρτου, μυθιστορία Pierre Zaccone (τόμοι δύο) δρ. 3,30 — Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ιούλης, μυθιστορία H. Émile Chevalier δρ. 1,70 — Εθνικαὶ εἰκόνεις, ποιήσεις διπλ Γεωργίου Μαρτινέλη, δρ. 1,70